

"Veš, Špelca, vsiljuje misel, da ne mara več."
"Iz česa pa to?"
"Pred desetimi leti, potem ga nisem več videl."
"Kaj ne misliš, več pameti, ko se čiš?" nedolžno vpraša.
"Jega moža nekega na porču."
"Je že res, ampak te zanj že prepoteta."
"Oh, življenje je res idilično. Naj bojega življenja ni na deželi," pripoveduje.
"Kaj pa govoriš?"
"Še nikoli na seveda ne, ampak na grajsko novo."
"Kako se pride na bolnišnice?"
"O, nič lažjega, pojasni rojak, pojdite čez St. minutih boste Devica je sedela lom in si govorila vsj divjaki. upati, prav sami lažnjivi. Samo komandiral že ne bodo. vedal, kakšen jim? Še malo teri podstopi. sama za vselej, komu navezala ga potem še naj. Ali ni bolj sko življenje? brez skrbi in moja volja je v tem oziru. Se pravim, če bi šal."

Retloba in senca

SPISAL DR. FR. DETELA

ljani in razburjeni so roci zvečer domov. — se svetile oči in zare. Ne sedeti, ne stati mirno. Gašper se je premagoval. Naenkrat onila Jerica k Mani in la: "Jaz pa vem ne bodi vendar!" jo je

pa klepetas, ti grdo je jezil Gašper. — jim Tetrev kakšne pripoveduje o duštrahovih," je menil je bil sestro sam. — se manjka, da bi se nekakega suma bali in dali, odkod se bo kaj. Tetrevčku bo trepevedati."

pa ti bo, neumni ot- je zavračala teta. — že vem," je vzdihni- in pomislila, če ni že ekle malo preveč. — ostna je bila, ko se je s, da odide z bratom pa ni imela ne masla

pa ti tukaj počenjaš?" zela Mana, ko je za- v kuhinji Gašperja, ki a stolu ter snemal z ni suhe klobase s saja-

pa je, Bric?" je pogle- lavnice Tone. — apol smehljaje, kako steli otroci vse predale je ni, kjer je imel sranje- Načesplje in orehe. "Se- jo doma vsi skupaj, ko po vrsti vse pretepla. keta Tetrev, če ne bi bil voriko star!"

neumen, hudoben." — am je prišla Gšperja in leta roko in ju peljala v bo, kjer jima je nare- o in genljivo in dolgo ride kak strašen greh da i rta in kako pridejo tat- Očim svetu na vislice, na v pek. Jerica je inte- as glas, in tudi Gašper solzne oči, ko je zatreje. St. — ne bo storil nikoli več e inga. "Najhujša poko- e otroke je bila ta, da Tetrev izplačal in za- orila, pa se prevzela za ne- Noli Mana.

obobni bilo več tako prijet- iralni so vedno; toda lepih da tek ni bilo več, in če so klotilo in plaho pogledali ne imunu, kjer je imel po- Zatož svoj grad, je bila da in zmerjala je po- je res notri. Otroci bi ub vsemu strahu radi a bi se bil prikazal. A lo; zbal se je bil tete. Se, katere jima je pra- so bile zelo poučne,

a ne tako zanimive kakor Tetrevove. Lepi in dobri so bili njeni angeli, ampak nekoliko dolgočasni. Najrajši so se peli s teto, ki je znala mnogo lepih pesmic. Tako so se naučili od nje radi ali neradi mnogo dobrega; Tetrev pa so se hvaliležni še dolgo spominjali.

IX.

Mana je bila spoznala, da so že otroci silno h grehu nagnjeni. Zato je ob vsaki priliki in marsikaki nepriliki goreče svarila, da naj se varujejo greha, ki žali Boga. Če si je Gašper pri plezanju hlače raztrgal, se je po njenih mislih že ljubi Bog razsrdil; če je Jerica po nerodnosti ubila lonc, je bil greh storjen, tako da je posegel Tone vmes in tolažil skesano Jerico, da ni čisto nič greh, če po nesreči kaj pobije; ker ni s tem Boga nič razžalila. Oštel je tudi sestro, naj nikar ne plaši otrok s svojimi grehi. "Jerico boš zbegala; Gašper se bo pa tebi in tvojim grehom uprl."

Mana pa je imela o vzgoji svoje posebne nazore in se ni dala zlepa prepričati. Brat ji je očital, zakaj da silni malo Jerico celo mašo na mrzlem kamenu klečati. "To je muka, ki jo zasluži kak star grešnik, ne pa nedolžen otrok. Bogu, ki ima otroke tako rad, to gotovo ni prav, in jaz bi si ne upal nobenega otroka tako trpinčiti, ker se Bogu smili."

Mana se je sklicevala na sve- tene žene, ki so toliko preklečali in premolili.

"Ampak drugih niso silili," je dejal brat. "Ti kleči sama, kolikor hočeš, in za klečalo še lahko poleno s seboj vzameš, ampak z otroki imej usmilje- nje!"

"Če ne kleče, se pa okoli o- ziraš," je dejala Mana.

"Čemu pa so podobne in slike v cerkvi? Vendar zato, da jih ljudje gledajo, in orgle in pet- je zato, da poslušajo. Ali naj se otroci cerkve boje? In Bog naj bi bil hud, če bi se tak otrok v cerkvi malo ozrl! Poj- di no!"

Teta je menila, da bo pa go- spod župnik pohvalil Jerico, če bo videl, kako lepo da kleči in moli.

"Nikar je ne uči hinvaščine —" je dejal brat. "Ali veš, za- kaj da hočeta oba otroka ved- no z menoj v cerkev iti, ne s te- boj?"

Kako lepo jima je pa tudi Tone spotoma razlagal, zakaj da ima sv. Katarina kolo, sv. Polona zob v klešah, kako lepe konje da jezdi sv. Martin in sv. Juri. Otroka sta zvesto gledala v cerkvi vse te krasote in se veselila, da vse umejeta, a vedno sta še kako zanimivo posebnost opazila, katero ji- ma je moral stric razložiti. Teta pa je trpela hude dušne muke, ko je videla otroka tako raz- tresena; saj nista ogledovala samo podob, ampak celo lustre in svečnike in mašnika in mi- nistrante. Še sama ni mogla zbrano moliti, ko je morala ve- dno otroka gledati in se zgra- žati, da nič ne molita.

Toda takšen je bil Tone, in on bo kriv, če se bosta otroka izpridila. Še huji od brata pa se ji je zdel v tem oziru Bric. Ta je kar pratiko vzel v roke in razlagal otrokom, ki so se gnetli in prerivali ob njegovih kolenih, podobe in znake. Po- vedal jim je, kaj pa pomeni: Juri, zakuri! Andrej, drv privleči! da mašuje sv. Lov- renec v rokavicah, sv. Jernej že v kožuhi, in skoraj pohujš- ljuje stvari: "Stopimo na dva kola, pogledajmo kaj neso! Žu- panovega Martina; za njim se pelja barigla vina. Tam je ta- ka pipa papa, da še nikdar ni bila taka." Verske resnice res niso bile Bricove legende; otro- kom so pa ugajale. Zvedeli so

1945	JULIJ	1945
Sa	Mo	Tu
1	2	3
4	5	6
7	8	9
10	11	12
13	14	15
16	17	18
19	20	21
22	23	24
25	26	27
28	29	30
31		

KOLENDAR

DRUŠTVENIH PRIREDITEV

AUGUST

5. — Društvo Soča št. 26 S. D. Z. priredi piknik na prostori Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

SEPTEMBER

2. — Piknik dr. Velebit št. 544 SNPJ in proslava 20 letnice obstoja. Piknik se vrši na prostorih Doma zapadnih Slovencev, 6818 Denison Ave.

23. — "First Entertainment" sponsored by Waterloo Rd. Combined Lodges for the serv-

icemen's Homecoming Fund at SWH, Waterloo Rd.

OKTOBER

20. — Društvo Loška dolina ples v avditoriju SND na St. Clair Ave.

21. — Prireditve Skupnih društev fare sv. Vida; ob treh popoldne v cerkveni dvorani.

1946

JANUAR

20. — praznovanje 10 letnice obstoja pevskega zbora Slovan v SDD na Recher Ave.

ČEZ TRI VODE, ČEZ TRI GORE...

(Nadaljevanje z 2 strani)

nost in — svojo. Zapisuje si to in ono in snuje novo knjigo. S predstavniki jugoslovanske vlade v New Yorku polagoma trga stike, za kako informacijo mu pe še služijo. Ne bo škodovalo, če si enega ali drugega v knjigi pošteno privoščijo. . . Kako pa naj svet verjame v nje- govo ponovno iskreno levičar- stvo, če tega ne stori?

Čitačoci ljudje NA LEVI morajo verjeti, da je Adamič le navidezno sodeloval z Jugo- zentrom za Mihajloviča in dru- go. Šel je bil med te ljudi, da je izlekel iz njih razne tajno- sti, ki bodo zdaj prav prišle. Torej po komunističnem nače- lu: Namen posvečuje in opravi- čuje še tako umazana sred- stva! Tako postopanje bo o- pralo Adamiča pred levico vseh njegovih poprejšnjih desničar- skih grehov. . .

Stalinu je torej Balkan za- gotovljen, premišljuje Adamič talje. To se pa seveda pravi, da se bo sovjetiziral, kaj boš od Stalina kaj drugega prič- koval? No in — če je Stalin za to, je seveda tudi ondoto ljudstvo "and so would I." A- lamič zavrže tudi zvezo bal- kanskih držav.

Kengurujski skok NA LEVO — prav na skrajno levico — je s tem dovršen.

ŠESTO DEJANJE. — A- damič se pokaže na govorni- škem odru skupno z — Brow- derjem. . . Zakaj pa ne? Tre- ba je dokazati svetu, da je skok NA LEVO resničen. Ali je v tem kaj nevarnosti za pridob- ljeno popularnost? Nič! Ne-

kaj je šcip, kaj mlaj in oba krajca, da pomeni slannik v pratki gorko vreme, rokavica mraz, kaj meglo, kaj dež. Zda- jo začeli paziti, če bo ugenila pratika vreme. Če je ugenila, jim je bilo prav; če ne, pa še bolj.

(Dalje prihodnjič.)

Tukaj je bilo nekoč mesto. — Japonci so se trmasto upirali v mestu Naha na otoku Okinawa, a ameriške granate in bombe so mesto skoro popolnoma zrušile. Slika, ki je bila posneta iz opazovalnega letala kaže uničeno mesto, kjer ni videti druge- ga kakor prazne ulice in še nekaj neporušenih sten raznih poslopij.

Iz ozadja, kjer je izginila A- merika, se prikaže BROWDER, se oklene TITOVE in oba za- plešeta okoli Adamiča, ki se ta- ko blaženo smehlja kot takrat, ko je dejal Zalarju, da ni kom- unist.

ZASTOR počasi pada. . .

Prednaznanilo:

Igra z naslovom ADAMIČE- VI KENGURUJSKI SKOKI se bo v kratkem predstavljala v Narodnem Domu na St. Clairju. Razume se, da pod pokrovitelj- stvom SANSa. Tikete si naro- čite pri trdkri "Mirko." Ne od- lašajte, da ne bo prepozno!

Čisti dobiček je namenjen za nagrado tistemu, ki bo iznašel za pričujočo kolono bolj prime- ren naslov. Svoje predloge poš- ljlajte Prosveti!

Razbojništvo ob glavni cesti Trst-Reka v začetku 19. stoletja

Glavna cesta med Trstom in Reko je bila proti koncu osem- najstega stoletja postala popot- nikom in voznikom zelo nevar- na, ker je razbojniška druhal iz svojih skrivališč vedno pre- žala na nje ter je nemoteno dr- zno napadala in ropala, tako da sta bila potovanje in promet po imenovani cesti zelo naprilična in nevarna. Te žalostna razme- re so trajale, dokler niso leta 1809 francoske čete zasedle pri- morske (ilirske) pokrajine.

Francoski vojskovodja Mar- mont je 24. marca 1810. leta iz- dal naredbo, s katero je teme- ljito iztrebil tolovajsko druhal iz raznih bližnjih istrskih skri- vališč.

Naredba glasovitega genera- la Marmonta se je glasila tako- le:

1. Srenje, ležeče na glavni ce- sti med Trstom in Reko, so od- govorne za dogodke, kateri se bodo vršili na njih zemljišču v škodo javne varnosti, prometa in občevarja, odgovorne so za vsak rop, umor itd.

2. Prebivalci omenjenih kra- jev so porok vsi za enega in e- den za vse, t. j. skupno, da se povrne oškodovanim potnikom in voznikom ukradeni blago, vendar s pridržkom, da se jim odškodnina povrne iz premože- nja hudodelnikov, ako se ti ova- dijo, ujamejo in izroče pravici.

3. Ako se bo tako tolovajstvo iz- vršilo, vzelo se bo izmed pre- bivalcev srenje, na katere tleh se je umor ali rop izvršil, dva- krat toliko mož, kakor je bilo u- morjenih, kot poroke, kateri pridejo v zapor v tržaški grad toliko časa, dokler se ne bo zlo- čincev zasačilo in sodniji izročil.

4. Zločince se bo obsodilo v smrt na vešalih in njih obešena trupla bodo javno izobešena na ogled do nedolocenega časa pri dotični glavni cesti na kraju, ki vodi v njih srenjo. Prebivalci dotične srenje so za šest mese- cev odgovorni, da trupla osta- nejo obešena na mestu, kjer so bila na ogled izpostavljena, pod kaznijo 1000 frankov v korist

DELO DOBIJO DELO DOBIJO

THE TELEPHONE CO. POTREBUJE

ženske za hišno oskrbovanje ZA POSLOPIJA V MESTU

Poln ali delni čas, šest noči v tednu
Od 5:10 pop. do 1:40 zjutraj
stalno delo.

Zahteva se državljanstvo. Zglasite se v
Employment Office, 700 Prospect Ave. soba 901
od 8 zjutraj do 5 popoldne vsak dan
razen v nedeljo

THE OHIO BELL TELEPHONE CO.

Tovarniški delavci

PRESS HANDS
MACHINE OPERATORJI
GALVANIZERS

Delavci za splošna
tovarniška dela

Dobra plača od ure in
overtime

J & L Steel Barrel Co.

8806 Crane Ave.

En blok južno od Union
(175)

Moški

Asemblerji

za plinske peči

Plača od ure

Delo tudi po vojni

The Cleveland

Co-operative Stove Co.

2323 E. 67. St.

(175)

MALI OGLASI

Stanovanje v najem

V najem se odda 5 lepih, na- novo papiranih sob; oddajo se mirni odrasli družini. Na 1123 Addison Rd. zgorej. Vse udob- nosti in centralna gorkota. (x)

PRIPRAVITE VAŠ FURNEZ!
Novi furnezi za premog, plin, olje,
gorko vodo ali paro.
Resetting \$15 — čistjenje \$5
Air-Conditioning,
Honeywell Thermostat
Lahka mesečna odplačila

Chester Heating Co.

1193 Addison Rd.

ENdicott 0487

(x)

Rodney Adams Heating Service

Instaliramo nove furneze
na plin in premog.
Popravimo vse vrste furneze.
Instaliramo pihalnike
in termosate
Za točno potrebo
pokličite
KE 5200
550 E. 200. St.

(x)

Sobe se oddajo

Oddasta se dve spalnici sobi;
ena je dovolj velika za dva. Lah- ko si tudi kuha. Vprašajte na
1245 E. 59. St.

(176)

Popravljamo

Popravljamo pralne stroje,
vacuum čistilce, električne likal- nike, šivalne stroje in druge
električne predmete. Mi kupimo
in prodajamo pralne stroje. Pri- demo jih iskati ter jih pripelje- mo na dom.

St. Clair Repair Service

7502 St. Clair Ave.

EN 7215.

Na tisoče Slovencev

se je poslužilo Asthma Nefirin
zdravil za nadohu in dobili so
olajšavo. To zdravilo dobite
pri nas.

Mandel Drug

Lodi Mandel, Ph. G., Ph. C.
SLOVENSKI LEKARNAR
15702 Waterloo Rd.
Cleveland 10, Ohio

Lekarna odprta: Vsak dan od 9:30
popoldne do 10. zvečer.
Zaprta ves dan ob sredah.
(176)

Kapitan Eddie Ricken- backer, predsednik in gene- ralni poslovodja Eastern Air Lines je obiskal vojne veterane v Lawson General Hospital v Atlanti ter jim povedal, da ima njegova kompanija pripravljenih 1,000 del zanje. Rekel je, da ga zelo veseli, ko vidi njih prizadevanje za povoj- no življenje.

MALI OGLASI

Prijatelj's Pharmacy

SLOVENSKA LEKARNA

Prescription Specialists

Vogal St. Clair Ave. in E. 68th
ENdicott 4212

Kupimo zajemalke

Kupi se dve zajemalki za sla- doled (ice cream scoops), eno veliko in eno majhno. Ponudbe naj se puste v uradu tega lista.
(176)

KRALJICA DAGMAR

ZGODOVINSKI ROMAN

Draguška je bila zopet zelo najtrajnejši; nevedenkrat odmolčela, njen obraz je postal ločujoče o celem bodočem življenju. Tudi stariček jih kliče v otroškem značaju; in njene oči so bile vedno prepričane s čudnimi meglami. Kaj vse je ptičalo v tej glavi že za mladih let! Utihi mladostnih let so

V SPOMIN

FETE OBLETNICE SMRTI NAŠE PRERANO UMRLE SESTRE IN MATERE

ROSE MERTEL

ki je za vedno zatisnila svoje dobre oči 29. julija 1940.

Mama naša, sestra mila, več ne čuje tvoj glas; pet let te bide tuge, kar si zapustila nas.

Snivaj zdaj Ti sanje sladke, v zemlji tuji, v Bogu tam da se vidimo v nebesih, sprosti milost božjo nam.

Zalujoči ostali:

SESTRA JOSEPHINE, SIN in HČERKA Cleveland, O., 30. julija 1945.

V BLAG SPOMIN

ČETIRTE OBLETNICE SMRTI BLAGOPOKOJNEGA SOPROGA IN OČETA

Antona Pekol

ki je preminil 30. julija 1941

Hladna zemlja te že štiri leta krije, v tihni gomili pokojno zdaj spiš, sonce poletno na grob ti res sije, v duhu pa vedno med nami živíš.

Zalujoči ostali:

SOPROGA in HČERE

Cleveland, O., 30. julija 1945.

la obrovske klade k glavni brani. Vzduh, ki je prihajal skozi vse špranje v notranje, je bil vsled ostro dišečega dima smolnatih bakelj tak, da bi se človek kmalu zadušil v njem.

Naenkrat se je stariček vzravnaval, s hitrim korakom zapustil sobico in odhitel po prostornem dvorišču. Živa duša se ni zmenila zanj, in če je mogoče soditi po njegovi brzi hoji, ni bila rana, ki mu je krvavela na glavi, nikakor vredna skrbi.

Nameril je naravnost proti zakotnemu stolpu. Videti je bilo, da se je dobro spoznal v gradu. Za trenutek je postal in se z vprašajočim pogledom ozrl okoli sebe. Kamenita klopica pred stolpom je bila prazna.

Sluga, ki se ni nikdar ganil s tega mesta, se ni mogel vzdržati kipeči krvi, ki ga je gnala z neodoljivo močjo na utrube.

Starec se je primaknil sedaj popolnoma k zidu, kjer je zelenel bezgov grm in kjer je moglo opaziti bistre oko po dnevu okence, toda tako majhno, da bi vtaknil vanj komaj dve roki, stisnjeni v pesti.

Nato je nekoliko minut poslušal s pritajenim dihom.

"Petra, Lončina, Radigost!"

Za temi besedami, ki so mu prišle s polzadržanim glasom preko ustnic, je nagnil glavo popolnoma k okencu.

"Petra, Lončina, Radigost!"

Zdaj je stariček govoril glasneje.

"Zveličajte jih, bogovi, bogovi — bogovi vsegamogočni — vedno živeči —"

Zdelo se je, da je prišel ta glas iz groba. Zvenel je tako otlo, da bi človeka obšel mraz, in stariček, ki se je pritiskal k zidu, se je stresel pri teh besedah.

"Si-li živ, Pribislav?"

"Kdo me kliče?"

"Niklot te kliče..."

"Niklot je ujet, razsekan, in njegovo glavo nosijo Nemci do današnjega dne na drugo od gradu do gradu..."

"Niklot govori s teboj..."

"In kaj hoče od mene?"

"Se jedenkrat vstanemo..."

"Kaj rablji še niso dokončali svojega besovskega dela?"

"Pa zakaj vprašam? — Niti tega ne vem, kje sem... Le to vem, da sem živ v grobu..."

Glas je postajal bolj in bolj hripav; poslednje besede je že samo šepetal.

"Od časa do časa je priletel na okno siv sokol, spuščal notri list za listom, in vsak se je glasil žalostneje in žalostneje... potem je prenehal, — nisem ga videl mnogo let. — V njem je bila Niklotova duša — zdaj že ni — ni."

"Tu sem jaz sam! — Kaj me ne poznaš po glasu?"

V stolpu je bilo vse tiho; slišati ni bilo niti šepetanja več.

"Ti moraš biti osvobojen — moraš. — Če bi se imelo zgoditi ne vem kaj! — Pribislav!"

"In zakaj?"

"Še enkrat se zberemo, še posled..."

Iz stolpa se je začel stok, ki ga ni mogoče popisati, tako kakor da bi posegla po srcu Morana z ledeno roko.

"Razumel. — Pomagati bi nam mogel le danski kralj! Kosti naših očetov bi mogel oživiti le vladar, kateremu se pokori morje! — Le Danec! Od tega si raje pustim razbiti črepinjo kakor bi pljunil Nemec v obraz."

"Nesrečne misli! — Še zdaj te niso zapustile?"

"Pusti me v miru!"

"Pribislav! — Prikaziva se z roko v roci, in zagrmiva ljudstvu v uho: Kviško — kviško — kviško..."

"Le danski kralj... Pusti me v miru!"

Sluga, ki je živel svoje življenje ali na klopici ali v prigradku, se je bližal. Starčevu oko ga je takoj opazilo. In stariček je imel časa dovolj, da se je oddaljil. Sluga je obhodil stolp, kakor bi sumil, da je bila tu tujčeva noga. Opazil je tudi, da je grmovje nekako pompljeno...

Toda stariček je že sedel v sobi, kakor da ni prestopil niti praga.

"Torej se nisem motil! — To je on! — Vendar sem zasledil njegove stopnje! — Nesrečnik! — Danski kralj! — Ali ni podajal on pomočne roke, kadarkoli se je poljubilo. Nemcem proti nam? — Ali niso bile pripravljene danske ladije proti nam po dnevi in po noči? — Niti ta grob za živa ga ni ozdravil..."

Starec je umolknil. Začel je korake. Bližali so se ravno v to stran.

Šum na dvorišču se je polegal. Zar na polnočni strani je bledeel. Zato se je tim jasneje in prijazneje smehljal mesec.

"No kako — starček — kako? Nisem se mogel držati, da bi ne pogledal k tebi. V splošni zmešnjavi bi bil skoro pozabil."

V sobo je stopil oče Dobrogost.

Starec ga je že hotel zavrniti; toda premislil si je. Kdo ve, če mu ne bo koristen pri njegovih namenih — vsaj v tukajšnjem gradu?"

"Tako — tako. — Spanec me obhaja... Če bi ne bilo tega šuma, bi imel oči že sklenjene..."

Starec se je trudil govoriti prijazno, kar najbolj mu je bilo mogoče.

Pripravljali so se, da bi mogli odbiti napad... Nekje na meji se je vnela bitka. — A kmalu bo po vsem! — Žalostni pojavi pri nas kakor pri

vas!"

"Resnica — sveta resnica!"

Starec je prikimal z glavo; ni ga bilo volja, da bi se razgovarjal dalje.

"Vedno se mi je smilila tvoja domovina... O vašem trpljenju sem slišal že zdavnaj. Skoro neverjetno je, kaj morajo trpeti tvoji rojaki."

"In meni se nasprotno smilite vi, — tudi že od davna!"

V teh starčevih besedah je bilo nekaj strupenega.

V BLAG SPOMIN

PRVE OBLETNICE SMRTI PRELJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SINA IN BRATA

Pvt. August Bizil

ki je dal svoje mlado življenje za domovino dne 29. julija 1944.

Eno leto v tuji zemlji že počivaš, ljubi sin in brat predragi, zdaj bivaš vrh visave jasne, kjer ni trpljenja ne vojske, tam solnce sreč Tei ne ugasne, ker tam vlada presrečni mir.

Zalujoči ostali:

MARGARET BIZIL, mati; BRATJE in SESTRE.

Cleveland, O. 30. julija 1945.

WOMEN IN WAR

HARRIET ACKLAND — ROWED A REVOLUTIONARY WAR SPY TO SAFETY!

TURN IN USED FAT HERE!

1945

WOMEN SAVE USED COOKING FATS TO HELP WIN THE WAR. FATS AND OILS ARE NEEDED IN THE MANUFACTURE OF SHELLS, BOMBS, BATTLEFIELD MEDICINES, AS WELL AS HOME FRONT NECESSITIES, LIKE SYNTHETIC RUBBER, PAINTS, AND SOAP!

JUTRI VSI NA VOLIŠČE!

GLASUJTE ZA

X | Edward J. Kovach

FOR COUNCIL 23. WARD

Rekord, ki ga je dosegel councilman Kovach, mestni zbornici ga sam priporoča v ponovno izvolitev.

V BLAG SPOMIN

DRUGE OBLETNICE SMRTI NAŠEGA LJUBLJENEGA IN NIKDAR POZABLJENEGA SOPROGA IN OČETA

Joseph R. Widmayer

ki ga je Bog tako prežgodaj že poklical k sebi in je za vedno zapustil svoje drage dne 29. julija 1943.

Dve leti je že minilo od bridkega spomina dne, ko Bog poklical Te je k sebi dragi soprog in ljubljeni oče.

Pa mi Te nismo pozabili, v srcih živi še tvoj spomin, počivaj mirno, soprog in oče, in prosí pri Bogu za nas.

Zalujoči ostali:

URSULINE, soproga; ROBERT JOSEPH, sin.

Cleveland, O. 30. julija 1945.

JUTRI VSI V VOLILNE KOČE
IN GLASUJTE ZA

JOHN J. PRINCE

FOR COUNCIL 32. WARD

Odbor toplo priporoča v izvolitev župana
Thom. Burke

Campaign Committee 32nd Ward